



ת"פ 26104/02/16 - מדינת ישראל נגד עדן דיסק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26104-02-16 מדינת ישראל נ' דיסק ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.עדן דיסק

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלירן אשכנזי

ב"כ הנאשם עו"ד ארדיטי

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק; והתנגדות למעצר, לפי סעיף 47א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.06.15 בשעה 17.00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם ביחד עם נאשם 1 (שעניינו הופרד והועבר לבית משפט לנוער) בחוף הים בראשון לציון (להלן: "החוף").

באותה עת, הונף בחוף דגל שחור בשל מי הים הסוערים. חרף זאת, נכנס הנאשם 1 אשר היה שרוי באותה עת בגילופין למים, ולא יצא מן המים גם לאחר שהמציל בחוף הורה לו פעמיים בכריזה לצאת מן המים.

הפקחית גלי בקאל, אשר שהתה בחוף הבחינה בנאשם 1 וסימנה לו בידיה לצאת מן המים. לאחר מספר



דקות, יצא הנאשם 1 מן המים, הצטרף לנאשם 2 אשר שהה על החוף והם החלו בהתארגנות לקראת עזיבת החוף. הפקחית גלי ניגשה אל הנאשמים וביקשה מהם להזדהות על מנת שתוכל ליתן דו"ח לנאשם 1 בשל העובדה שנכנס למים חרף קיומו של דגל שחור ולא ציית להוראות המציל. היא הזעיקה את אחראית המשמרת שלה, רותם ורמיש, על מנת לסייע לה בכתיבת הדו"ח.

הנאשמים סירבו להזדהות בפני הפקחיות גלי ורותם והחלו ללכת מן המקום. אז, הזעיקה רותם למקום שוטרים וסדרנים.

השוטרים מקסים רושקולץ ואור זלוטין, הגיעו למקום ביחד עם פקחי העירייה אורן לוי ושמעון בלום, וביקשו מן הנאשמים להתלוות אליהם למשרד הפיקוח העירוני בחוף ואלה עשו כן.

במשרד, נאשם 1 אמר לשוטר מקסים כי יש לו בחילה וביקש לגשת לשירותים. השוטר מקסים ליווה את הנאשם 1 לשירותים ובעודו ממתין לו בפתח תא השירותים, עלב בו הנאשם 1. השוטר מקסים ביקש ממנו להרגע ובתגובה, הכה אותו הנאשם 1. השוטר מקסים מעד ונאשם 1 המשיך להכותו באמצעות בעיטות. בשלב זה, הגיע הנאשם למקום והתערב בקטטה.

השוטר אור והפקחים שמעון ואורן ניגשו אל הנאשם על מנת לאזקו. אולם, זה התנגד והשוטר אור הצליח לשים אזיק על יד אחת בלבד של הנאשם. הנאשם המשיך להשתולל והכה עם האזיק שעל ידו בפניו של הפקח אורן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם וניסיונות ההדיפה של השוטר אור והפקחים, הפקח אורן והנאשם נפלו ארצה.

אז, אזקו השוטר אור והפקח שמעון את הנאשם בידיו תוך כדי שהוא מתנגד ומקלל.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו לשוטר מקסים חבלה באף, שריטה ביד ימין, כאבים ואדמומיות בפניו וכן, נשברו משקפי השמש שלו. לפקח אורן נגרמו כאבים חזקים ביד שמאל, בגב התחתון ובפניו.

ראיות לעונש

מטעם המאשימה הוגשו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו לנפגעי העבירה, מסמכים רפואיים ותצהירי נפגעי עבירה. כמו כן, העידו בבית המשפט הפקח אורן לוי והשוטר מקסים רושקולץ וסיפרו על החבלות שנגרמו להם כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לחומרת העבירה ונסיבותיה. הנאשם התנגד כי יאזקו אותו, השתולל, הכה בפניו של הפקח אורן באמצעות האזיק שהיה בידו והתנגד למעצר, תוך שהוא מקלל.

הנאשם פגע, במעשיו, בערכים מוגנים שהם הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי וכן, שמירה והגנה על שלמות גופם, כבודם וביטחונם של האמונים על החוק, כמו גם על יכולתם לבצע תפקידם כראוי. עוד ציינה כי המחוקק קבע עונש מינימום של שבועיים מאסר בגין עבירת הפרעה לשוטר.



המאשימה ציינה כי לדידה, על הענישה לשדר מסר כפול. מחד, מסר הרתעתי כלפי מי שיעלה בדעתו לפגוע בגורמי אכיפת החוק ומאידך, לשדר מסר חיובי לעובדי הציבור, לשוטרים ולגורמי אכיפת החוק כי בית המשפט יגן עליהם.

המאשימה סבורה כי יש להרשיע את הנאשם, הן בשל העובדה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית וממשית בעיסוקו של הנאשם והן בשל חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם.

אמנם, לנאשם חלק שולי יותר באירוע והמבצע העיקרי הוא אחיו, הנאשם 1. אולם, המעשים שביצע כווננו כלפי עובדי ציבור שמילאו את תפקידם והובילו לפגיעה פיזית ונפשית בהם. על כן, חומרתם.

הנאשם הוא אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע המעשים וחסך שמן שיפוטי. בהתאם לתסקיר שירות המבחן, ניכר כי הוא הבין את השלכות מעשיו והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי העבירה הינה נסיבתית, לא מתוכננת והסיכון להישנות עבירות אלימות הינו נמוך.

המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם ולהשית עליו עונש של מאסר מותנה, קנס, פיצוי ראוי לנפגעי העבירה וצו של"צ.

ב"כ המאשימה הציגה פסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ציין בטיעוניו הן את נסיבות ביצוע העבירה והן את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

מדובר בנאשם שהינו בגיר צעיר, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ביחד עם אחיו, הנאשם האחר, שהיה קטין בעת ביצוע העבירות.

הנאשם לא היה מעורב בהשתלשלות העניינים, הוא רק התלווה לאחיו הקטין שהיה שרוי בגילופין למשרד הפיקוח. הנאשם התערב רק כשראה שהתפתחה קטטה בין אחיו, הנאשם 1 לבין השוטר ששמר עליו בתא השירותים, לאחר שזה הראשון לא חש בטוב. התנהגותו של הנאשם עד הגיעו לתא השירותים הייתה אחראית. הנאשם הפעיל שיקול דעת שגוי בהתנהגותו בעת הקטטה. אולם, ברור שהוא לא היה שותף בצוותא חדא עם הנאשם 1 להתנהגות בלתי הולמת שהובילה לקטטה. הדאגה לשלום אחיו היא זו שהביאה את הנאשם להתקרב לתא השירותים ולהתערב.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נקלע לסיטואציה של התמודדות עם הפער בין הערכים בהם הוא מורגל, שאינם אלימים לבין העובדה כי אחיו הקטן השרוי בגילופין ואינו חש בטוב, מעורב בקטטה.

הנאשם הוא הבכור מבין ששת הילדים, הוא השתלב בעסק המשפחתי בגיל 17 והוא זה הדואג לפרנסת המשפחה ומצוי בלחץ מתמיד של אחריות מתמשכת. עוד התרשם שירות המבחן כי מסוכנותו של הנאשם נמוכה.



ב"כ הנאשם טען כי הרשעתו של הנאשם תפגע באפשרות של החברה שבבעלות הנאשם לגשת למכרזים לתקופה של לפחות 7 שנים לאחר מתן גזר הדין ותשלול אפשרות של לימודים אקדמיים. עוד הצביע ב"כ הנאשם על כך שגם שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם וכן, המליץ כי הנאשם יופנה לשיקום פרטי באמצעות שילוב בתכנית אוניברסיטה.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 22 שנים, מתגורר בבית הוריו, הבכור מבין שישה אחים. לנאשם השכלה של 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. עובד עם אביו ואחיו הצעיר בעסק המשפחתי לעבודות עפר. העסק בבעלותו של הנאשם עקב חובות האב ועיקולים של הוצל"פ. הנאשם תיאר מצב כלכלי דחוק עמו התמודדו הוריו לאורך השנים והשתלבותו בעסק של אביו מגיל 17 בסיוע לפרנסת המשפחה. שירותו הצבאי של הנאשם לווה בקשיי הסתגלות שהובילו לעריקות ממושכת ולריצוי מאסר בכלא צבאי. עקב פתיחת ההליך המשפטי הנוכחי נגדו, שוחרר הנאשם מן הצבא.

לנאשם הרשעה אחת מבית דין צבאי.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי נוצר קונפליקט בין אחיו אשר שתי אלכוהול באופן לא מבוקר לבין הפקחים ולכן, חש מחויבות גבוהה לגונן עליו. כן, תיאר כי חווה תסכול וחוסר אונים כשצפה באחיו משתולל ונאזק על ידי הפקחים. על כן, הפעיל שיקול דעת מוטעה והתנגד למעצרו מתוך רצון לסייע לאחיו. הוא הביע חרטה על מעשיו וניכר כי מבין את השלכותיהם. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי מדובר באירוע חריג אליו נקלע כשאופן התמודדותו בה עומד בפער לערכיו, עמדותיו והאופן בו מנהל קונפליקטים בדרך כלל.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר בעל יכולת ביטוי, אחריות ויכולות לתפקוד נורמטיבי. עוד התרשם שירות המבחן כי נוכח מצבם הכלכלי הדחוק של הוריו, מאופיין בחוסר נפרדות והכנעה אל מול הוריו ובין היתר, לקח על עצמו מגיל צעיר תפקיד של מפרנס נוסף - סיטואציה שיצרה עומס רגשי ותחושות תסכול.

שירות המבחן ציין כי התרשם שמדובר בעבירה נסיבתית ולא מתוכננת, כשהפעיל שיקול דעת לקוי ופעל מתוך תחושת גוננות ומחויבות גבוהה כלפי אחיו הצעיר.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו נמוך ובאם תבוצע שוב, חומרתה תהא נמוכה.

לאור העובדה שמדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל שאיפות נורמטיביות אשר הביע חרטה על מעשיו וכן, בשל העובדה כי מעשיו בוצעו על רקע קושי בהפעלת שיקול הדעת, ציין שירות המבחן כי נראה שהרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע בעתידו המקצועי והאישי. על כן, המליץ לשיקול בחיוב אי הרשעתו.

הנאשם נכון להשתלב בהליך שיקומי מקדם ולייצר נפרדות בריאה מהוריו ומתפקידיו ההוריים. על כן, המליץ שירות המבחן כי יוטל עלי וצו מבחן למשך שנה, במהלכה יטופל בשירות המבחן באופן פרטני, ישולב בתכנית



אוניברסיטה בע"מ ובתכנית להשלמת בגרויות.

עוד המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם תשלום פיצוי למתלוננים.

דין

הנאשם הודה, כאמור, בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת עובד ציבור והתנגדות למעצר.

ב"כ הנאשם ביקש להמנע מהרשעתו בדין של הנאשם עקב נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

הכלל הוא כי המבצע עבירה פלילית, יורשע בדין בגין ביצועה.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. הנאשם אמנם בעל עסק, אך פרט לאמירה כללית לפיה לא יוכל לגשת למכרזים, לא הוצגה כל ראיה ממשית הנוגעת לכך. יתר על כן, הנאשם הינו בעליו של העסק, רק משום שהוא הועבר על שמו עקב חובותיו של האב.

למעלה מן הצורך, אציין גם כי אי הרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. חומרת העבירה ונסיבותיה מחייבת העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

שומה על בתי המשפט להגן על שוטרים ופקחים הממלאים תפקידם בעת מילוי תפקידם ולאפשר להם לעשות כן בביטחון מלא, ללא חשש לפגיעה בשלומם ובגופם.

משכך, לא מתקיימים התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, להימנעות מהרשעה והנאשם מורשע בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין; והתנגדות למעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש].

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב



השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

אין להקל ראש במעשיו של הנאשם. פגיעתם בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר.

עבירת הפרעה לשוטרי המבוצעת כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעת באושיות השלטון ובסדרי שלטון תקינים. היא פוגעת במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי. כך גם עבירת התנגדות למעצר וכך גם עבירת תקיפת עובד ציבור, הפוגעת גם בשלמות גופו של הפרט ובתחושת הביטחון האישית והציבורית.

הנאשם התערב בקטטה שפרצה בין אחיו לבין שוטר. כשניגשו השוטרים והפקחים לאזוק אותו, התנגד, השתולל והכה עם האזיק שעל ידו בפניו של פקח. לבסוף, הצליחו השוטרי והפקח לאזוק את הנאשם, תוך שהוא מתנגד למעצרו ומקלל.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו לשוטרי ולפקח חבלות, כמתואר בכתב האישום.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרת עבירות אלו ולעניין זה ראה, למשל, הדברים אשר נאמרו בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (נבו, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם..."

במקרה דנן, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי, עובד בעסק המשפחתי לפרנסתו ולפרנסת משפחתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל שאיפות נורמטיביות, הפעיל שיקול דעת לקוי במעשיו. כן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הסיכון להישנות עבירת אלימות מצידו של הנאשם הוערך על ידי שירות המבחן כנמוך. כל זאת לא נעלם מעיני. יש ליתן לכך משקל בגזירת דינו של הנאשם.

לאור האמור לעיל, גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

קנס בסך ₪ 1,500 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.02.18 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.



צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל הוראות ותנאי שירות המבחן, שאם לא כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור את עונשו מחדש.

עותק פסק הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד הצדדים.